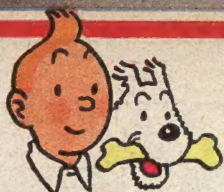

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
ACHTSTE JAARGANG — Nr 48
PRIJS : 6 Fr. - IN NEDERLAND 40 Cts

MIJN DEGEN IS MIJN RECHT

ONS VOLLEDIG VERHAAL
TEKENINGEN JEAN GRATON
TEKST DOOR Y. DUVAL

Jean Graton

Heer de Fézac de La Morlinière, president van het parlement van Toulouse, sterft en laat twee zonen, Charles en Jean, na. Jean is nog minderjarig en het is baron Charles die als oudste zoon heel het fortuin van zijn vader erft. Zo was de wet in die tijd...
Drie duizend. Drie duizend vijfhonderd

Je zei dus, notaris, dat mijn vader bij testament het domein van La Morlinière aan Jean overliet. Dat is prachtig ! Vermits ik zijn voogd ben, zal ik die kwestie persoonlijk met hem regelen.
?!?

Charles wil echter alles hebben en zint op een middel om zijn jongere broer uit de weg te ruimen...
Jean, sedert onze beminde vader dood is, moet ik voor je toekomst zorgen. Je hebt, helaas! geen fortuin. Ik stel dus voor dat je, net als zovele jongens met een blazoen doch zonder duiten, in het klooster zou treden. Morgen breng ik je naar het seminarie van Valempré.

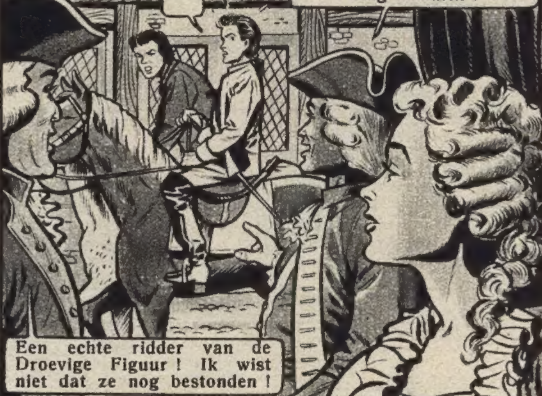

Ik voel me absoluut niet geroepen om naar het klooster te gaan, Charles ! Je weet trouwens best dat ik wil militair worden !
Wees niet zo dwaas! Je hebt toch geen geld om een brevet en een uitrusting te kopen dus moet je van een militaire loopbaan afzien !

Maar dezelfde avond...
M'n beste Fleuret, naar een klooster kan ik niet gaan. Daarvoor ben ik niet geschikt, ik voel me trouwens niet waardig het kleed te dragen. Ik verlaat dus dit huis en ga m'n geluk beproeven in de wijde wereld...
Ik dacht hetzelfde, mijnheer Jean. Sedert drie maanden heeft de baron me niet meer betaald... Ik zou graag met je meegaan !

We nemen twee paarden van m'n broeders koets ! Het zijn oude legerpaarden maar ze zullen ons nog veel diensten bewijzen !
En vermits een edelman niet zonder wapens kan reizen, heb ik deze degens uit het wapenrek van het salon genomen...

En welke richting wil je uit?
Is het niet in Vlaanderen dat Lodewijk XV voor het ogenblik, tegen de Engelsen vecht ? Dus rijden we naar het Noorden !

's Middags hebben ze 'n wolfshonger...
Ik heb de schapraai van de baron geplunderd. Niet zo kwaad, hé !
Ja, dat betekent dat we voor één dag eten hebben... en geen duit op zak !

heel wat ontberingen en doodmoe komen ze te Parijs aan...
Hé, wat een prachtige ruiters! En die lange degens dateren waarachtig nog uit de tijd van koning Hendrik !
Een echte ridder van de Droevige Figuur ! Ik wist niet dat ze nog bestonden !

Is het met mij dat je lacht, sinjeur ? Mijn lange degen is terstond gereed om even je ingewanden te kittelen !

Markies de Juvigny is helemaal tot je dienst, mijnheer! Maar ik kan de degen niet trekken tegen een kind of tegen een man die niet evenveel titels draagt dan ik !
Een elegante wijze om je aan het gevecht te onttrekken! Ik ben negentien jaar en ik ben ridder de La Morlinière. En garde !

HA HA HA !!

Fleuret ! De degen die je me gegeven hebt, is niet veel zaaks !

Ridder, ik ben graaf Maurice. Bewijs me de eer deze degen aan te nemen.
Met genoegen, graaf !

Maak er toch een einde aan, heer graaf! Zo dadelijk treffen ze elkaar ernstig !
Maar neen, het is echt grappig ! Vrees niets ! Die sympathieke ridder hanteert de degen als een aartsengel !

Doch plotseling...
Daar komt de wacht!

Wat doen jullie hier? Jullie overtreden het gebod van de koning. Kom maar eens mee!
Maar, het is slechts spel ! Wij zijn beiden zeer onderdanige dienaars van Zijne Majesteit...

Maar ja, kapitein ! Het is slechts een grap. Deze jonge man is de jongste aanwinst van onze toneelgroep en die heren geven hem een kleine les in het schermen...
Als het zo zit, ja dan... hm.. Excuseer, juffrouw...

Als scheidsrechter verklaar ik, dat de eer van beide kampers gered is. Vaarwel, ridder ! Kom, Juvigny, we moeten terug naar het kamp. Dag, petekind, tot weerziens!

Ik dank je voor je tussenkomst ! Dat heb je knap gedaan !..
Geen kunst als men toneelspeelster is ! Ik vond je erg dapper maar ik had ook wat schrik dat je zou gewond worden, want de markies is een puik schermer !

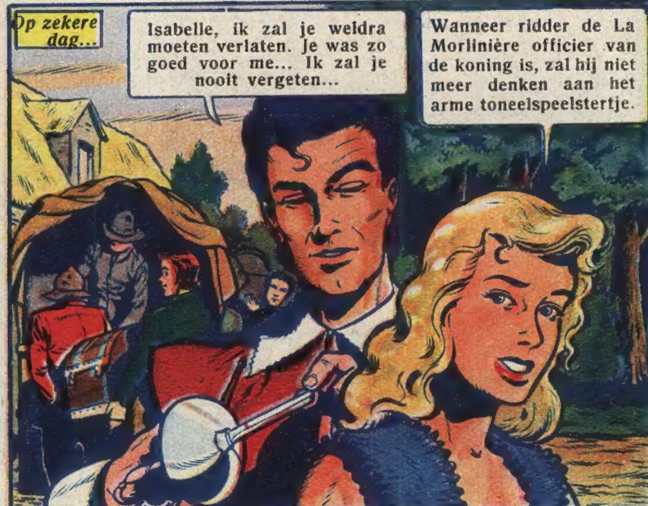

Je was bang om mijnentwille ? O maar... ik...
Ben je misschien toch gekwetst ?

We hebben sedert 24 niets meer over de lippen gekregen !
Arme jongen ! Toe, breng hem vlug naar die herberg. Daar zitten mijn vader en m'n vrienden juist aan tafel en er zal wel een plaatsje zijn voor jullie !

Je meent dus dat het onmogelijk is zonder geld in het koninklijk leger ingelijfd te worden. Wel, dat treft ! Ik ben de leider van deze groep toneelspelers van de Maarschalk van Saksen en wij rijden naar zijn kamp. Blijf bij ons, speel ieder avond een rol in een van onze stukken en ik geef je de kost en onderdak tot in Vlaanderen !

En zo treedt ridder de La Morlinière iedere avond op als de kapitein, de held, die de mooie jonkvrouw uit de handen van een boosdoener haalt...

Van stad tot stad, van dorp tot dorp gaat het steeds meer Noordwaarts en komen ze dichter bij het slagveld...

Op zekere dag...
Isabelle, ik zal je weldra moeten verlaten. Je was zo goed voor me... Ik zal je nooit vergeten...
Wanneer ridder de La Morlinière officier van de koning is, zal hij niet meer denken aan het arme toneelspeelstertje.

Op 11 Mei komen de toneelspelers op de aangewezen plaats.
Men heeft me gezegd dat het leger van de maarschalk van Saksen dicht bij de vlakte van Fontenoy kampeerde... Maar ik zie geen levende ziel !

Aan de andere kant van de vlakte, staan de Franse en Engelse legers tegenover elkaar...
Beveel je soldaten te schieten !
Aan u de eer ! Schiet eerst, heren Engelsen !

Wanneer we van op die heuvel nog niets zien, hebben we ons vergist en moeten we terugkeren !

Doch, op hetzelfde ogenblik...

We staan te midden van het slagveld ! Leg jullie op de grond ! Men kan nooit weten hoe ver die kogels vliegen !

Volgende week: **DE NOREN GRIJPEN IN!**

De droom van POM

IK lag lekker warm en sliep vast, toen Teddy me wekte.

— Pom, Pom, sta dadelijk op ! Men heeft ons nodig !

Daar ik in Teddy een volledig vertrouwen heb, volgde ik hem zonder uitleg te vragen.

Weldra waren we in een tuin die door een zacht blauw schijnsel verlicht was. Dikke vlokken sneeuw vielen neer, en het was bijtend koud. Een grijsaard, die ik bij het binnenkomen niet had gezien, kwam op ons toe. Hij droeg een rood fluwelen mantel, had een mijter op het hoofd en een gouden staf in de hand.

— Dat is Sinterklaas ! zei Teddy.

— Sinterklaas ! Wat was hij mooi met zijn sneeuwwitte baard en zijn lang haar. Ik had geen ogen genoeg om hem te bewonderen.

— Is dat je ezeltje ? vroeg Sinterklaas aan Teddy.

— Ja, Sinterklaas, dat is mijn beste vriend, Pom.

— Wel, Pom, zou je me een dienst willen bewijzen ?

— O maar, Sinterklaas, ik vraag niet beter !

— Luister dan goed. De ezel die me nu reeds zoveel jaren trouw vergezelt, is ziek. Zou jij hem niet willen vervangen ?

— Mag ik je vergezellen, Sinterklaas ? Dan ben ik dit jaar het ezeltje dat het speelgoed van de kinderen draagt ? Haast te mooi, om waar te zijn !

Ik was zo fier als een pauw. Het ezeltje van Sinterklaas zijn, dat betekent iets, hé ! En dan wandelde ik over de daken. Sinterklaas liep vooraan om de weg te wijzen, en Teddy bleef naast me om nu en dan een stuk speelgoed, dat uit de boordevolle zak gegleden was, op te rapen. De last woog zwaar, maar ik gaf er iets om ! Fier en gelukkig stapte ik achter de heilige man, die zelf een zware zak op de rug had bevestigd. We spraken weinig en het was net of ik zag en hoorde al wat de kinderen droomden en wensten voor die grote feestdag. Er pinkte hier en daar nog een licht en de dikke sneeuw dempte alle geluiden. Wat was de wereld mooi !

Plotseling, ik weet niet hoe het kwam, trapte ik in een dakvenster. Was me dat een lawaai ! Gelukkig kwam ik in het hooi terecht. Van de schok werd ik echter wakker en keek verdwaasd rond. Ik lag in m'n eigen stal op het hooi en gaf er me dra rekenschap van, dat ik Sinterklaas' ezeltje niet was. Ik begon te balken van verdriet. Teddy kwam vlug toegelopen om me te troosten.

Ik had slechts gedroomd maar, het was dan toch een heel mooie droom !

Pom

KUIFJE (weekblad) — *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R. : 1909.16 — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc — Gedrukt in helio door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Brussel — KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abon. : fl. 4 per kwartaal.

Lamme steekt de brug, die naar het fort leidt, in brand en kan aldus de soldaten van Kieft enkele tijd ophouden. In het fort werd echter alarm geblazen...

(Wordt voortgezet.)

RIDDER ARNOUT

Arnout gaat onder de boomtak, waarin de Turk zich verborgen heeft, door. De spion laat zich plotseling op hem vallen en een hardnekkig gevecht ontspint zich...

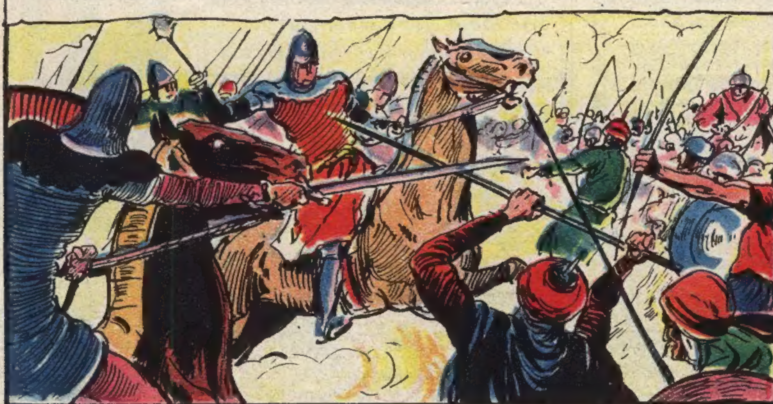

(Wordt voortgezet.)

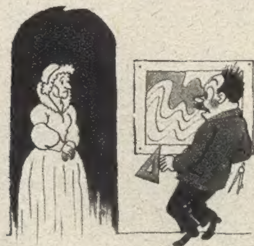

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE, ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT: LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

ZAL EEN SPOKENDE LADY DE TIJD AANGEVEN?

HET observatorium van Greenwich is een van de beroemdste ter wereld en onze tijd is geregeld naar het Greenwich-uur. De sterrenwacht van Greenwich werd opgericht door Karel II, de laatste Stuart-koning van Engeland. In die tijd nu, lag Greenwich ver buiten Londen, te midden van de groene weiden waarin schapen graasden. De lucht was er fris en gezond en geen storend geluid kwam er de stilte en de rust storen. Dit is echter helemaal anders geworden! Reusachtige fabrieken hebben Greenwich steeds meer en meer ingesloten en er is zoveel lawaai, dat de geleerden er niet meer kunnen werken. De ministers van Engeland begrepen dit best en hebben aan sir Harold Spencer, directeur van Greenwich, het slot Horstmoceux in het graafschap Sussex aangeboden. Dit slot staat echter — o wee — op de lijst van de Britse Spookkastelen!

Het spook dat in dit slot ronddwaalt is een gravin die van honger is omgekomen, en nu steeds op zoek is naar groenten en vruchten... Of de spokende lady zich voor sterrenkunde interesseert weet men nog niet...

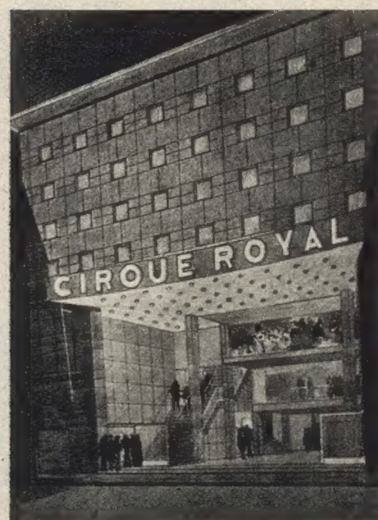
Planten zijn de beste weerprofeten

EEN boer hoeft niet naar het weerbericht van Ukkel te luisteren om te weten welk weer op komst is, of het zal regenen, sneeuwen of vriezen.

Hij ziet het aan het gedoe van zijn beesten in de stal en het neerhof en aan de bloemen en planten, waarmee hij iedere dag in contact is en die hij iedere dag goed bekijkt. Lang voor er een druppel nat valt, hebben het ganzebloempje, het leeuwenmuiltje en de crocussen hun kelk gesloten. Wanneer de bast van de berk sterk riekt, is er regen op komst. Zie je korenbloemen en klaprozen met de kelk naar de zon gekeerd en helemaal geopend dan houdt het mooie weer aan.

Er is een distel die men « weerdistel » noemt, omdat ze uren voor dat de kleinste regenwolk aan de hemel zichtbaar wordt, haar bloemen reeds zo vast gesloten heeft dat er geen druppel regen kan binnendringen.

De vochtigheid, de luchtdruk, de temperatuur en ook het electriciteitsgehalte van de lucht spelen hier een rol maar « hoe » de planten dat voelen weet ook de grootste geleerde nog niet!

Het Brussels cirkus werd tot de grond afgebroken. Hier is de foto van het maquette van het nieuwe cirkus. Het is zeer groot en fraai en we hopen er eens een Kuifjesvergadering te kunnen in houden!

KOM SCHENK NOG EEN BIERTJE!

DAT hebben heel München en een groot aantal buitenlandse toeristen gezongen in October jl. op het groot Münchener bierfeest. Er werd zowat anderhalf millioen liter bier gedronken, 100.000 braadkippen werden er opgepeuzeld en ettelijke kilometer worst.

Het feest duurde twee weken, werd door vijf millioen mensen bezocht en het Rood Kruis moest honderd « bierlijken » behandelen. « Bier-lijk » wil, naar Münchener definitie, zeggen: mensen die niet langer in staat zijn zich te bewegen.

EEN ZONDERLING STOKPAARDJE

PERCY HAMMON, een 57-jarig Brit, moest zich dezer dagen voor de politie verantwoorden. Wat hij op z'n kerfstok had? Hij had een rood-blauw-witte regenscherm boven op de schoorsteen van het politiegebouw geplant.

— Dat was de mooiste dag van m'n leven, zo verklaarde Percy Hammon.

Hij was het die, in het jaar 1952 op de torenspits van de Messiaskerk, een penseel met reusachtige steel zette, in 1952 versierde hij de toren van St-Michael met een bezem en een regenscherm en in 1947 slaagde hij er in op het dak van een kinderhospitaal een vogelschrik te planten.

— Het is, nu eenmaal mijn stokpaardje, zei Percy aan de rechter, als ik een ladder zie moet ik er op klimmen en m'n grootste plezier is ongemerkt op dak of toren te geraken!

— Begin al maar vast met twee Pond te betalen, antwoordde de rechter, en pas op voor de volgende keer, want ik ben vast van plan je die streken af te leren!

MET KUIFJE IN DE EEUWIGE STAD

Enkele Kuifjeslezers uit Rome stuurden ons dit kiekje. Ze krijgen hun blad wel iets later dan de lezers in eigen land, maar ze volgen de verhalen met evenveel spanning!

ZIJ ZOEKEN LAND!

NA de oorlog emigreerden vierhonderd duizend Duitsers. Zeventig duizend hiervan waren krijgsgevangenen die in Frankrijk bleven of er terug naar toe gingen. Ze hebben zich meestal een hoeve en land aangeschaft of werden als specialisten in de industrie te werk gesteld. Twintig duizend Duitsers bleven vrijwillig in Engeland. Niet minder dan 60.000 emigreerden er naar Canada, naar Australië trokken 17.000 Duitsers, naar Zuid-Afrika 7.000 en naar Argentinië 6.000. De emigratie van Duitsers naar de Verenigde Staten is pas kort geleden begonnen, het aantal emigranten werd vastgesteld op 26.000 per jaar.

Achthonderd negen en negentig jaar nodig om de aarde te bereiken

IN het observatorium van Palomar, het grootste ter wereld, heeft men onlangs een geweldige ontploffing van sterren kunnen waarnemen. Dit echter op een oneindig verre afstand van de aarde. Immers, het duurde 899 jaar vooraleer het beeld van deze natuurramp de aarde bereikte. Ze vond plaats — de sterrenkunde is een exacte wetenschap — op 4 Juli 1054.

Bij zo'n cijfers sta je even stil, niet? Bovendien moet je bedenken dat het licht zich verplaatst met een snelheid van 300.000 km. per seconde.

Hier komen de lustige muzikanten! Die dikke hadden we liever met een grote trombon gezien dan met zo'n trompetje!

KUIFJE BRENGT IN EXCLUSIVITEIT :

DE CENTURION

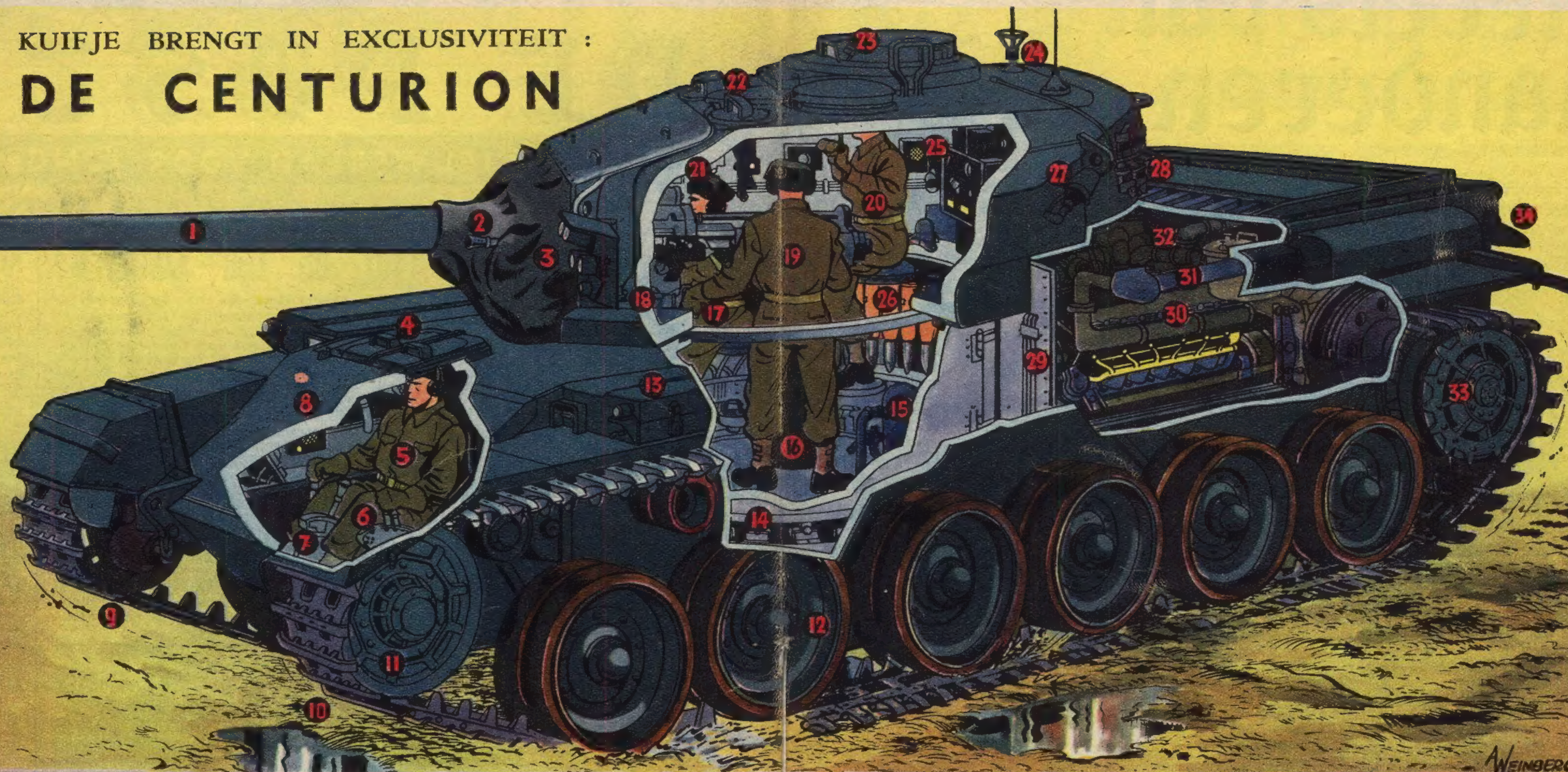
1916. — Van in hun loopgrachten zagen de Duitse infanteristen plotseling grote, logge gevaarten uit de nevel opdoemen. Uit die gepantserde monsters kwam er een regen van kogels en helle vlammen verlichtten het vaalbruin staal. De soldaten werden door een ware paniek aangegrepen en verlieten hun stellingen, die ineenzakten en platgedrukt werden onder het gewicht van de stalen reuzen. Het waren de pantserwagens, de tanks, die op die dag, 15 September 1916, voor het eerst aan het front van de Somme verschenen. Het waren er een dertigtal en ze kwamen van Engeland waar ze door luitenant W.G. Wilson geconstrueerd waren.

Tijdens de laatste oorlog wierpen de Britten verschillende tanktypes in het gevecht, doch ze werden alle voorbijgestreefd door de Duitse pantserwagens.

Na de oorlog sloegen de Britse ingenieurs opnieuw de hand aan het werk om een zware tank te bouwen. Hier zien we dan het resultaat : de « Centurion ». Hij werd in 1947 in gebruik gesteld, weegt 48 ton en is te vergelijken met de Duitse « Panther ». De waarde van de « Centurion » ligt niet zozeer in de dikte van z'n pantserplaten of z'n snelheid, dan wel in de snelheid van z'n geschut. Het kanon van 100 mm. is uitgerust met een gyroscoop-stabilisator die een raak schot in alle omstandigheden mogelijk maakt. De « Centurion » is ook op slecht terrein te gebruiken, kan steigeren en brutaal van elkaar geschud worden zonder dat de kanonnier daar enige hinder van heeft. Hij kan zijn geschut zo juist richten alsof de tank op een vlak terrein stond.

De « Centurion » werd in Korea gebruikt en het bleek dat hij het hoofd kon bieden aan de Russische T34 en de T44. Hij kan zich echter niet meten met de zware pantserwagens « Stalin » en de Duitse « Tiger ». Deze laatste, alhoewel tijdens de oorlog (1940-45) gebouwd, blijft een model in z'n genre en weegt eventjes 72 ton.

Deze tekening is 'n trouwe weergave van de « Centurion ».

VERKLARINGEN

1. Snelvurend kanon van 100 mm.
2. Machinegeweren van 7,92 mm.
3. Anti-rook omhulsel.
4. Periscoop van de piloot en luik.
5. Piloot.
6. Stuurknuppel.
7. Versnellingshandle; 5 versnellingen en 2 achterwaartse versnellingen.
8. Koppantserplaat.
9. Rechtse rupsketting. Wie de tank bestuurt, controleert ook de snelheid van de kettingen. Wanneer de ene rupsketting vast is, draait de andere de tank om z'n as.
10. Linkse rupsketting.
11. Wiel.
12. Wielen zodanig bevestigd dat heel het gewicht op de rupsketting drukt.
13. Hulpkisten.
14. Draaibare vloer van de toren.
15. Voorraad geperste lucht die dient om de toren te manœuvreren.
16. Koffer langswaar de patroonhulzen weggeruimd worden.
17. Dikke langsligger waarop de toren draait.
18. Pantserplaten van de toren.
19. De soldaat die het kanon laadt.
20. Commandant.
21. Kanonnier.
22. Periscoop van lader en kanonnier.
23. Periscoop van de commandant en openslaand torenluik.
24. Radioantennes.
25. Zend- en ontvangstpost.
26. Munitie.
27. Lichtseinen.
28. Reservekettingen.
29. Vuurvast beschot en toegangsdeur.
30. Motor 12 cyl. Meteor IV.
31. Uitlaatbuis.
32. Luchtfilter en verbinding met radiator achteraan.
33. Wiel dat de ketting draagt.
34. Uitlaatklep.

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

De soldaten van Koenraad verplichten de boeren al hun graan af te geven. Ijzerhakker komt er echter tussen en maakt de soldeniers het leven zuur. Dan vlucht hij naar het woud...

(Wordt voortgezet.)

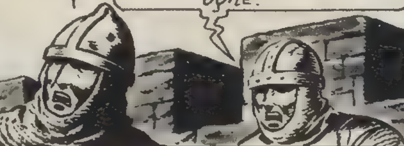
De Kerels van Vlaanderen

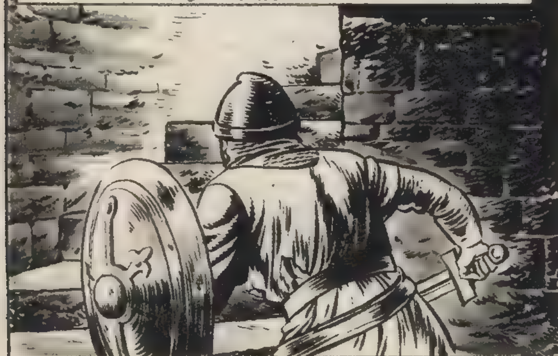

TEKST EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

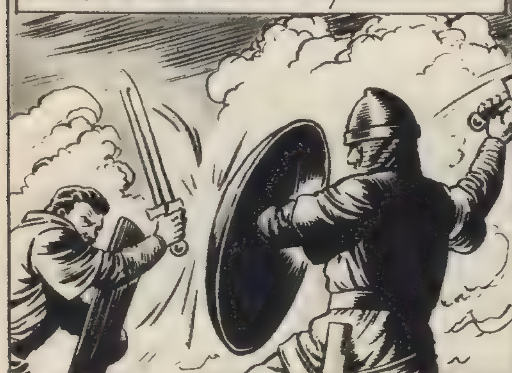

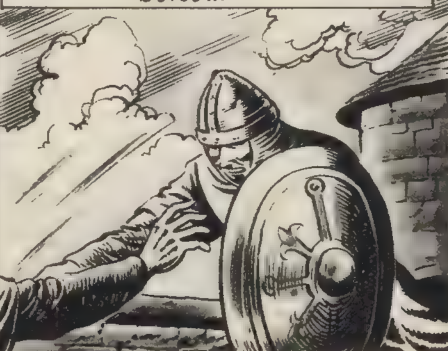

(Wordt voortgezet.)

GOUD VOOR ROME

Lambik verlost een oude leeuw van een zere kies. Geblinddoekt, met samengebonden handen, vertrekt hij opnieuw met de geheimzinnige man.

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

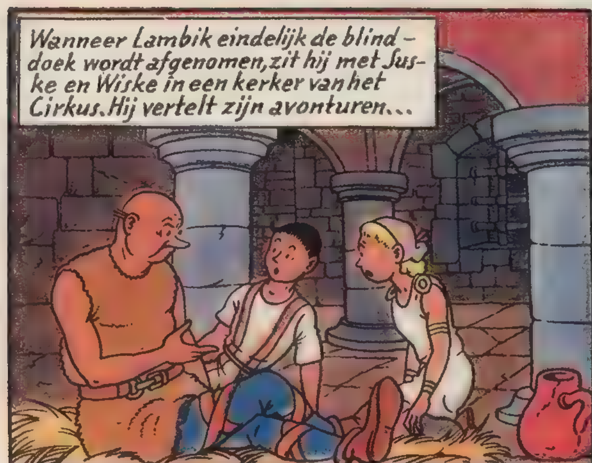

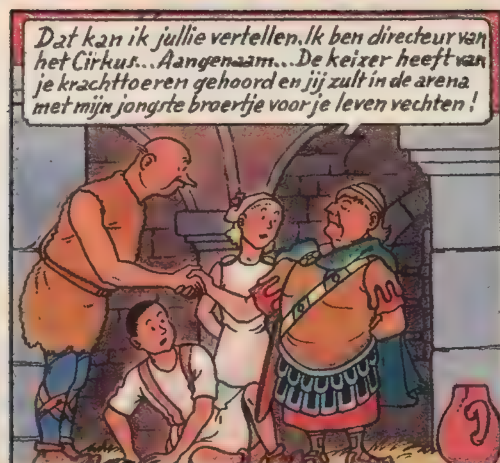

(Wordt voortgezet.)

BENTO
De Zwarte Hengst

EEN ROMAN VAN DITA HOLESCH MET TEKENINGEN VAN PAUL CUVELIER

Een erge brand woedde op de campo en Lobo gaat zijn vriend, Bento, zoeken. Albenzio begrijpt wat Lobo wilt en vergezelt hem. Ze vinden Bento haast verstikt in een moeras. Geholpen door Noiva, de merrie, gaan ze proberen Bento uit het slijk op te hijsen...

ALBENZIO gaat terug naar zijn paard en moedigt het met een klap op de hals aan. Noiva trekt uit alle macht. Al haar spieren staan gespannen. Soms stopt ze een moment om dan weer met een sprong vooruit te schieten...

— Go, go, go, zegt Antonio, go, go, go, we zijn er haast...

Heel langzaam wordt Bento naar de rand van het moeras gehesen. Zijn voorste poten betasten reeds de vaste grond, maar hij is te zwak om verder te geraken. Albenzio legt dikke takken onder de hoeven van Bento en met de hulp van Noiva geraakt het dier er op. Het is net of Albenzio's paard weet waarom het gaat, want alhoewel zelf vermoeid trekt en sleurt het Bento ook nog door het hoge riet en de lange bamboes. Eindelijk is Bento buiten gevaar. Hij kan zich met moeite staande houden, zo erg trillen zijn krachtige poten. Hij is helemaal bedekt met stinkend groen slijk en honderden kleine bloedzuigers hebben zich in z'n huid vastgezogen. Hij rilt, wankelt en valt zwaar op de grond. Hij spartelt met de hoeven en van z'n ogen ziet men niets meer dan het wit...

Albenzio haalt vlug zijn fles jenever, giet een teug in zijn handpalm en wrijft het krachtig over Bento's borst. Het paard blijft stil liggen. Het luistert naar de kalme stem en voelt dat die mens hem geen kwaad wil doen.

— Over enkele uren ben je genezen, Bento, zegt Albenzio, en zolang blijf ik hier en je vriend Lobo natuurlijk ook!

Lobo loopt rond Bento en poetst met zijn lange tong het vuile slijk van diens huid. Zijn hele muil is er vol van en hij niest en hoest voortdurend zonder evenwel z'n werk op te geven.

— Je bent een echte moeder, Lobo! Je doet dat prachtig hoor maar ik ben wel eens benieuwd of je straks bij Bento zult blijven dan wel met mij naar de hoeve zult terugkeren? Ik zou je niet graag laten gaan.... de hengst al evenmin, maar belofte maakt schuld!

★

ALBENZIO zoekt malse, groene rietstengels en legt ze vóór Bento's neus. Deze riekt er aan, neemt ze in de mond en begint langzaam te kauwen. Even nadien richt hij zich behoedzaam op, snuift en wrijft de kop tussen de voorpoten. Dan laat hij zich weer op de grond vallen. Wanneer Albenzio nadert, springt hij echter overeind, legt de oren in de nek en ontbloot de tanden.

— Kalm aan, Bento, kalm aan. Ik weet wel dat jij geen mak huisdier bent. Ik wist ook dat je niet lang zo braaf en zacht zou blijven als daar straks.

De jonge man loopt naar Noiva, legt het zadel dat onder de buik van het dier is gegleden weer op z'n plaats en gespt het vast.

Bento is blijven staan en tracht de slijkkorst van zijn huid te wrijven.

— Loop heen! Loop vlug! roept Albenzio. Het is hoogtijd dat je wegkomt, Bento. Er zouden wel eens mensen kunnen komen die je niet hun erewoord hebben gegeven zoals ik. Vergeet niet dat je nog niet vlug lopen kunt!

Albenzio springt in het zadel en de merrie draait rond, ze is ongeduldig weer naar huis te gaan. Lobo springt rond Noiva en volgt haar wanneer ze met lange, soepele passen wegdraaft.

Plotseling merkt hij echter dat Bento niet volgt en keert terug. Hij blaft tegen Bento en bijt hem in de poten om hem diets te maken dat hij moet meegaan. Bento schopt hem echter weg en hinnikt. Lobo dringt niet verder aan. Hij loopt Albenzio na. Bento blijft staan en volgt hen met de ogen. Dan danst hij in het

rond, zwaait zijn lange staart tegen z'n flanken en hinnikt luid en snijdend. Noiva draait de kop om en antwoordt, ze vervolgt echter haar weg. .

Bento ziet de campo die grijs en troosteloos verlaten ligt. De eenzaamheid drukt hem en hij hinnikt, pijnlijk. Plotseling draaft hij weg. De asse spat rond hem op.

DE nacht valt. Hier en daar blinken de lichten van de hoeven als de ogen van een roofdier. Langzaam, de kop fier opgericht stapt Bento naar een van de hoeven. Iets doet hem plotseling zo schrikken dat zijn manen te berge rijzen en hij achteruit springt. Dan hoort hij dichtbij een zachte, rustige stem. Hij vergeet z'n angst en zijn haat en luistert naar de stem.

— Je bent dus toch gekomen, zegt Albenzio en opent het hekken.

Het paard blijft staan, hijgt, stampt de grond met de hoeve weg en gaat achteruit. Hij hinnikt luid en wild. Van alle kanten krijgt hij antwoord. De paarden van zijn stoet komen naar de afsluiting gelopen en te allen kante hoort met hun onrustig gestamp en gesnuif.

— Hoor je dat? Bento eist zijn stoet terug, zegt Fernando.

Bij het eerste morgenkrieken loopt Bento nog steeds rond de afsluiting. Albenzio opent het hekken nogmaals en Bento kan niet meer aan de bekoring weerstaan. In volle galop loopt hij naar het midden van het park. Albenzio sluit het hekken achter hem....

De hengst heeft dit echter gehoord, keert zich om en staart Albenzio vol schrik aan.

— Neen, neen, m'n zwarte duivel, je wordt niet gevangen. Kom, ik laat je weer gaan.

Vlug als de wind stuift hij weer buiten gevolgd door al de paarden. Heel ver lopen ze echter niet want even nadien ziet Albenzio hoe ze vredig staan te grazen. Lobo staat recht vóór Bento en kwispelstaart van blijdschap.

's Avonds brengt Bento de dieren terug naar de hoeve. Lobo loopt vooraan en kondigt hun komst luid blaffend aan.

De deur van de kleine hoeve staat open. Bento richt de kop op en hinnikt zacht. Aarzelend komt hij op de man toe die naast de deur staat... Halfweg blijft hij echter staan, stampt op de grond, bekijkt de man en waagt nog een stap dichter...

— Nu krijg ik je toch nog, Bento, zegt Albenzio. Heel anders dan ik eerst gehoopt had maar het is nog veel mooier zo. Je bent vrij en toch hoor je me toe.

★

DE runderen grazen en likken gretig de zoute asse op die nog hier en daar tussen het frisse gras te vinden is. Een stoet paarden draaft voorbij. Aan het hoofd van de stoet een zwarte hengst met witte ster op het voorhoofd. De paarden zijn mooi en fier en alle gaucho's kijken hen bewonderend na.

— Waarom heb je Bento weer vrij gelaten? vragen ze Albenzio. Je zou hem spoedig kunnen berijden!

— Neen, dat zou ik nooit kunnen, antwoordt Albenzio. Bento is een koning. Hij moet vrij blijven. Al mijn paarden zullen zijn vurigheid en fierheid in het bloed dragen...

Iedere avond brengt Bento trouw zijn stoet naar de hoeve. Dan komt hij naar Albenzio en legt zijn kop op diens schouder. Samen staren ze dan naar de oneindige groene campo en in hun ogen schittert hetzelfde licht...

EINDE.

DE VOLGENDE WEEK

Een detectiveroman speciaal voor jullie geschreven

HET AVONTUUR VAN DE "203"

door André FERNEZ

DE HELDEN:

EEN AUTO, EEN JONGEN VAN 18 JAAR EN EEN BENDE GOUDSMOKKELAARS

DE KUIFJE'S BON

NIEUW!

EEN MOOIE PORTEFEUILLE

IN 2 KLEUREN, DIE BESLIST NAAR JE ZIN IS!

JE KAN HAAR VERKRIJGEN IN RUIL VOOR **250** PUNTEN

ANDERE GESCHENKEN VAN DE KUIFJE'S BON :

1. Prentkaarten KUIFJE. De reeks van 5 kaarten 50
2. Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT, vier reeksen mooie kleurprentjes om je album te illustreren. Per reeks 75
3. Chromo's ZIEN EN WETEN, reeksen van 6 prachtige chromo's groot formaat :
   VLIEGTUIGEN (oorsprong tot 1914), reeksen 1 en 2;
   VLIEGTUIGEN (oorlog 1939-45), reeksen 1 tot 6;
   LUCHTSCHEPEN, reeksen 1 en 2;
   SPOORWEGEN, reeks 1;
   MARINE, reeks 1;
   AUTOMOBIEL, reeks 1 ... ... Per reeks 100
4. Blokjesspel KUIFJE 500

Op de producten van volgende firma's vind je de KUIFJE's BON :

(18)

ordt voortgezet.)

Tekst en tekeningen

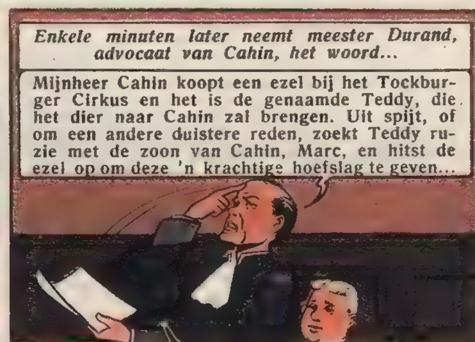
POM EN TEDDY

van Frans Craenhals

Meester Bardon maakt zich gereed om de zaak van zijn jonge klient met geestdrift te verdedigen. De grote dag is aangebroken en we bevinden ons in een zaal van het Justitiepaleis van Brussel.

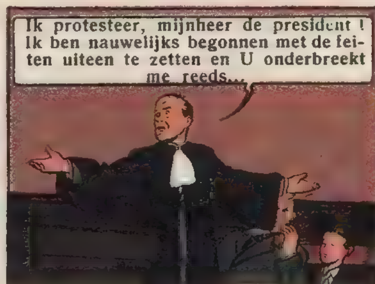

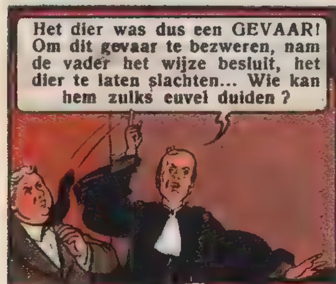

(Wordt voortgezet.)

HET GELE TEKEN

Daar men de ontvoering van Septimus door het Gele Teken vreest, brengt Blake de oude heer, per trein, naar een zomerverblijf ver van de hoofdstad...

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Verwonderd schuift Blake het raam naar beneden en kijkt naar buiten...

Eigenaardig! We staan hier te midden van het veld!

De kapitein gaat naar de gang en vraagt aan de treinwachter, die juist voorbijkomt:

Waarom stopte de trein?

Ik weet het zelf niet, sir! Misschien manoeuvreert er een trein aan het andere einde van de tunnel en moeten we daarom even wachten!

Het heeft niet veel belang! De treinwachter meent dat er, aan het andere einde van de tunnel, een trein wordt gevormd! Maar, hou een oog in het zeil!

(Wordt voortgezet.)

HET ZEEHONDENEILAND

Dudley wordt door Andy op het droge getrokken. Mark kan de sleutel grijpen en z'n handboeien losmaken...

144.

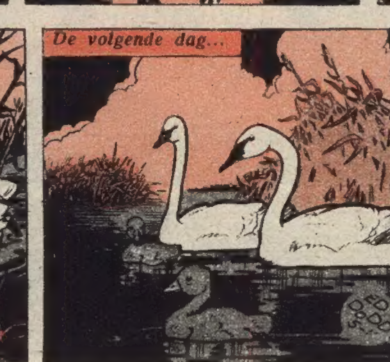

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE op reportage

ZO ONTSTAAT EEN TV-PROGRAMMA

OP HET SCHERM VAN DE TV

Speakerin Nora Steyaert.

Een Woodpecker-cowboy

Een Woodpecker-Indiaan

OM je duidelijk te maken hoe een TV-uitzending ontstaat, veronderstel ik even dat je een cameraman bent, en zoudt willen meewerken aan de Vlaamse Televisie. Je richt je tot de TV-diensten, die in de buurt van het N.I.R.-gebouw in een oud herenhuis een voorlopig onderkomen hebben gevonden.

Indien je voorstel een van de TV-producers interesseert, wordt je uitgenodigd even naar de Dautzenbergstraat te komen. Daar voel je je onmiddellijk in de atmosfeer van een bedrijf waar met geestdrift en bezieling wordt gewerkt. Langs geheimzinnige gangetjes en nauwe wenteltrappen kom je dan na wat zoeken in een producer-bureau terecht.

WIL je meewerken aan de TV-Actualiteiten, dan zal het Nic Bal zijn die je te woord staat.

WIL je een TV-Documentaire draaien, of een filmpje maken voor de Jeugd, dan wordt je ontvangen door Rik van den Abbeele.

HEB je een origineel idee voor een kort filmstrookje tussen twee grotere uitzendingen in, dan zal Dries Waterschoot, de leider van de dienst Varia, naar je luisteren.

BEN je toneelschrijver of -speler dan moet je naar zikant of variété-artist, dan moet je onderhandelen met Paul van Dessel, de man die bijna 40 % van de programma's te vullen krijgt, want hij staat in voor de Ontspanning.

BEN je toneelschrijver of -speler dan moet je naar Bert Janssens toe, want hij is de eerste TV-regisseur.

OM de programma's van bij de aanvang aan op een noog peil te stellen, heeft men zich reeds de medewerking verzekerd van alle bekende namen in de Vlaamse film-, toneel-, variété- en perswereld. Enkele voorbeelden ? De Vlaamse TV zal de beste films draaien van Storck, De Keukeleire, De Boe, Haesaerts, Vergauwen, en van de beste filmamateurs van ons land. Regisseurs als Ast Fonteyne en Anton van de Velde kwamen ook reeds kennis maken met de TV-techniek. Reeds heel wat figuren verschenen op het Vlaamse TV-scherm. Met Allerheiligen was er een Ernest Claes-programma. Op 11 November voerde men een show op met meer dan 100 medewerkers, waaronder de pas uit de States aangekomen Pom-Pom Indianen, balletdansers, De Woodpeckers en de bekende Duitse liedjeszanger Rudi Schuricke. David Mackersie en Gerd Mertens speelden al op het fantasieorgel. En ook de Wiener Sängerknaben voerden een kleine komische opera ten tonele. Aan vedetten is er geen gebrek.

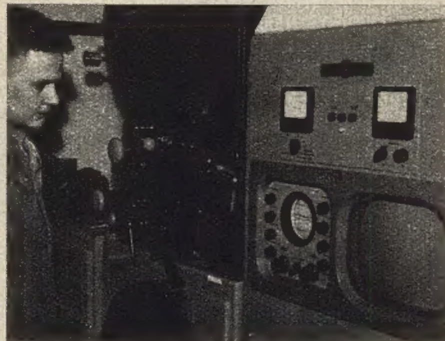
WANNEER je na overeenkomst met de bevoegde diensten je film aan de Vlaamse-TV presenteert, wordt hij eerst proef gedraaid in de telecinema-kamer waar zich verschillende speciale toestellen van 16 en 35 mm. bevinden voor het afrollen van gewone en smal-films. Er staat daar ook een « projector » voor het uitzenden van diapositieven 24x36 mm. o.a. de aankondigingen zoals het openingsbeeld van de uitzendingen, bordjes, die een korte pauze of het einde der uitzending aankondigen.

WANNEER je een TV-schouwspel wilt laten opvoeren, dan zal het stuk na lectuur en goedkeuring ingestudeerd worden in het magische Studio 6 waar in éénzelfde kleine ruimte soms vier verschillende decors te vinden zijn, zo b.v. in de éne hoek een keuken, in de andere een salon, daartegenover een bureau, en desnoods kun je er nog een veranda bij krijgen. De regisseur moet maar één van zijn drie zware camera's laten draaien, om van het salon naar de keuken, en vice-versa, over te gaan.

Je hoort in het studio, zowel als in de telecinema, Nederlands, Frans, Engels en Duits praten, want de camera's en ettelijke andere toestellen zijn van Engelse fabricage en heel wat installaties van Duitse herkomst.

NADAT je toneelstuk is ingestudeerd, wordt heel de uitzending geregeld vanuit een regiekamer waar men permanent een overzicht heeft over het beeld dat elk van de drie camera's levert. De regisseur beveelt welk van de drie beelden dient uitgezonden, enz. Hij wordt in zijn regiekamer door een tiental assistenten terzijde gestaan, en daar is geen man te veel. Er valt nog veel te vertellen over die nieuwe magische kunst. Je krijgt daar beslist nog meer over te lezen. Dat is beloofd.

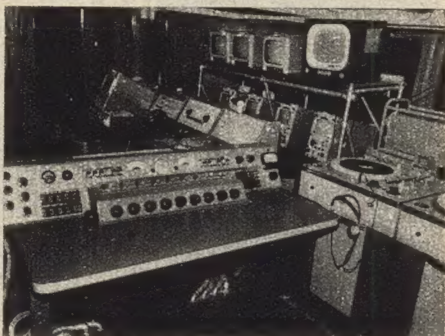
Johan de BRABANDER.

In de telecinema worden de films gedraaid.

Terwijl de speaker spreekt volgt hij reeds zijn eigen beeld.

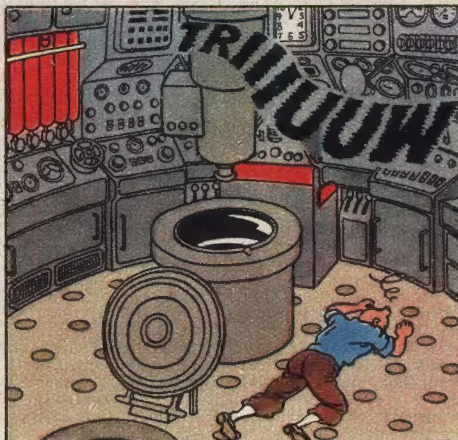
Een kijkje in de regiekamer.

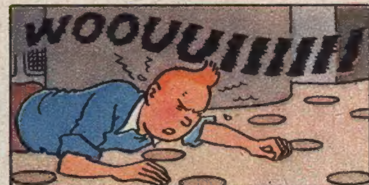
MANNEN OP DE MAAN...

Op het ogenblik dat het automatisch stuur moet geregeld worden, waardoor een behouden landing mogelijk wordt, valt Kuifje in zwijm...

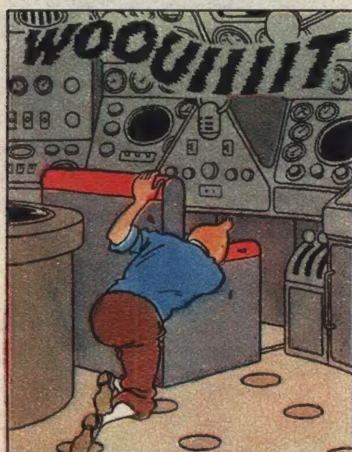

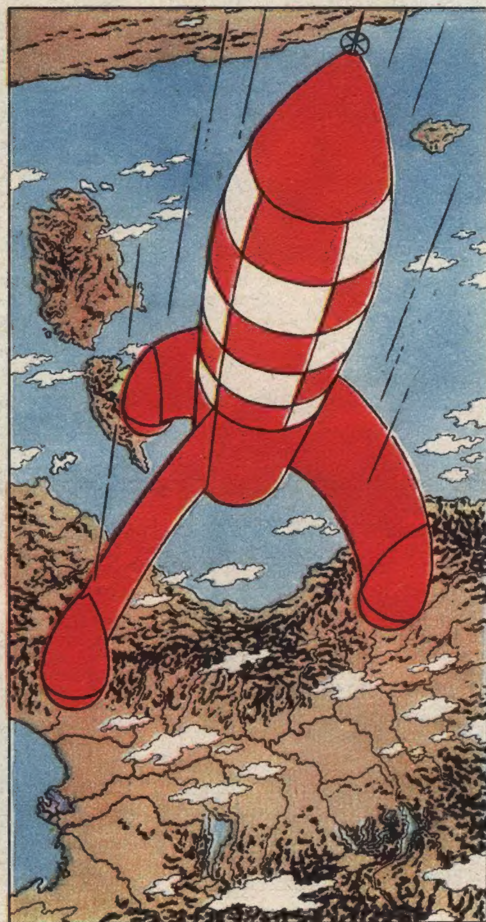

(Wordt voortgezet.)